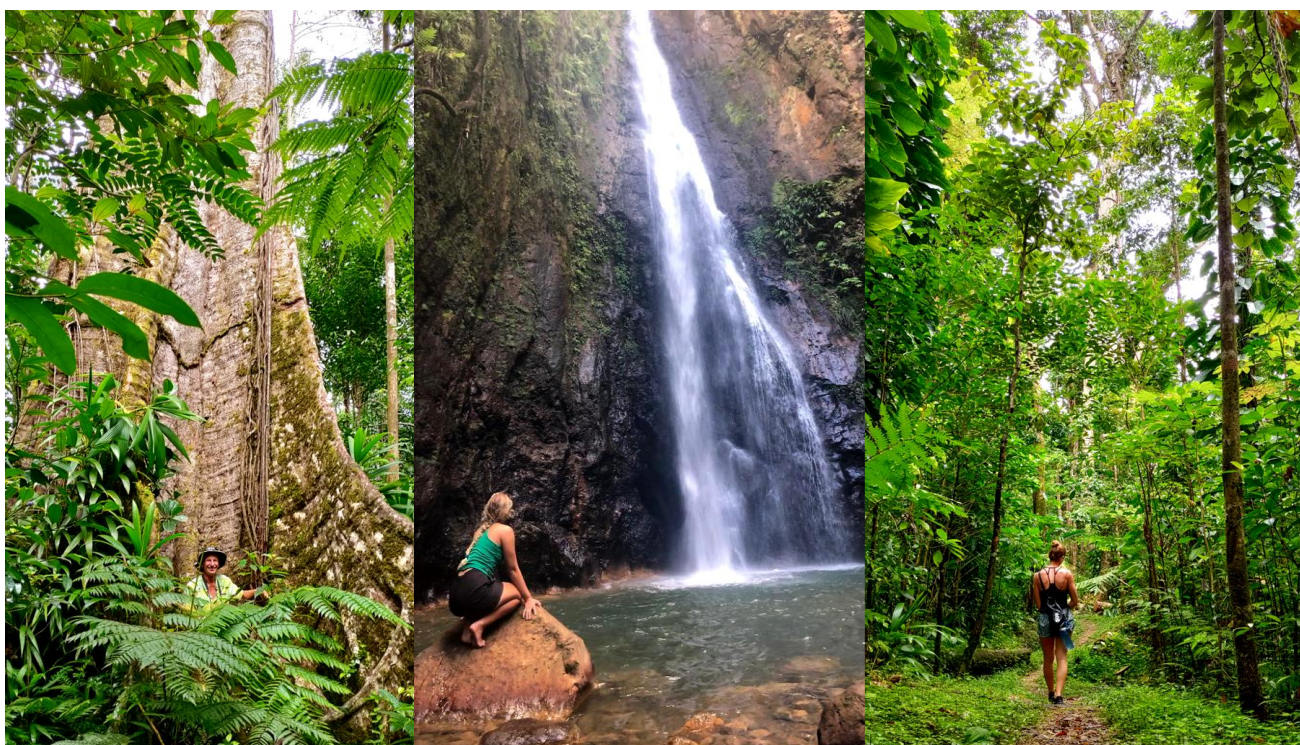

Halløj derhjemme! Vi er nu sejlet fra blå vand og hvide sandstrande til regnskove og høje vandfald. Det er noget af et skift, og bliver uden tvivl spændende at opleve!

I 1492 krydsede Columbus Atlanterhavet for første gang i sin søgen efter den vestlige vej til Indien. Den fandt han ikke, men derimod fandt han Vestindien også kendt som Caribien. Under en af sine rejser ankom han til en ø, som så yderst ugæstfri og vild ud, så han valgte at sejle lige forbi den. I forbifarten navngav han øen Dominica, da det netop var en søndag, domingo, han passerede øen. Vi passerede dog ikke øen, men satte derimod kursen direkte mod den!

I dag siger man, at Dominica er den eneste ø i Caribien, som Columbus ville kunne genkende, til trods for at den både har været koloniseret af England og Frankrig over flere omgange. Helt berettiget kalder man øen for "Nature Island", og naturen er noget af det smukkeste, som vi nogensinde har set! Jeg ved slet ikke, hvor jeg skal begynde med at fortælle om alle vores fantastiske oplevelser på øen, så jeg må nok hellere bare springe ud i det!

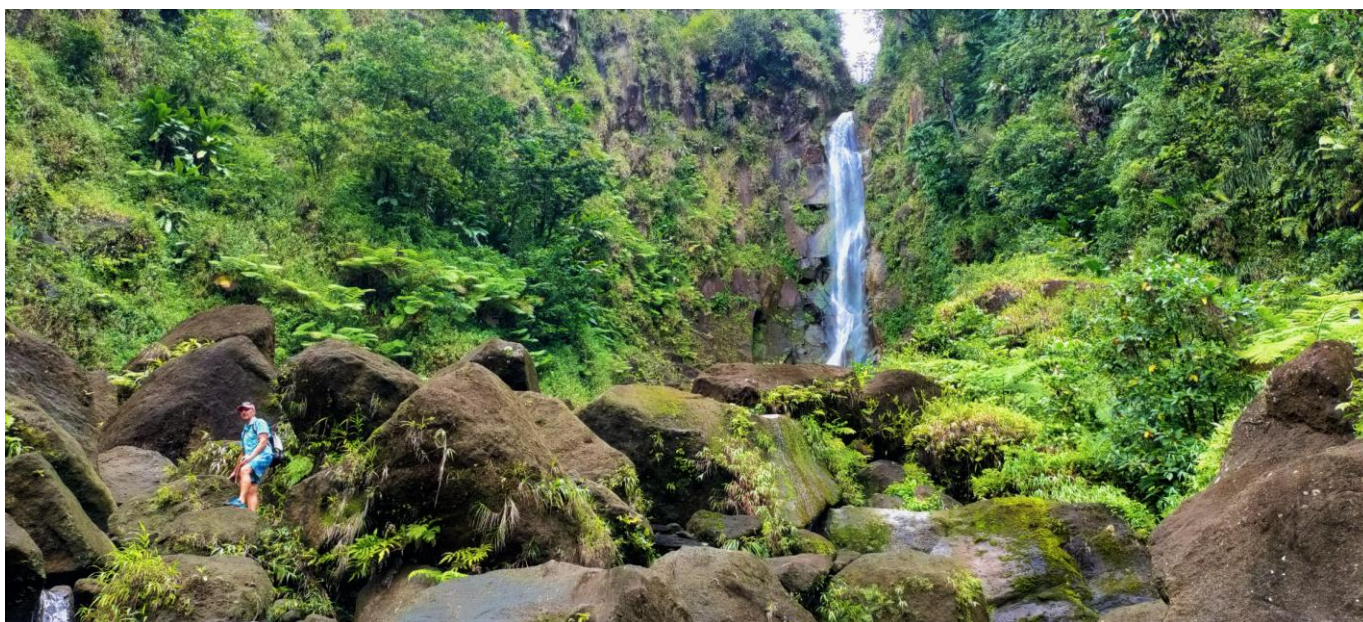
Dominica er en vulkansk ø og rejser sig højt op fra havets overflade. Øen, som er på størrelse med Als, har 7 vulkaner og dermed umådelig meget vulkansk aktivitet i form af boblende svovl søer og varme kilder. Dominicas højeste punkt er 1447m, og der falder derfor uendelige mængder regn på øen. Ikke altid voldsomme byger, men gerne 30 styks fordelt over hele dagen. Selvom det er en gene for os, som skal åbne og lukke vinduer natten lang, betyder al vandet, at naturen, og dermed også indbyggerne, trives på bedste vis. Regnen betyder også, at vores vandtanke på båden er fyldt helt op, og spande og dunke lige så. Vi fråser med ferskvandet i en grad, som vi slet ikke er vant til. Alligevel løber vi dog rundt på dækket under bygerne og vasker tøj, og det gør os slet ikke noget, for regnvandet er dejlig varmt! Skønt!

Vi laver lidt sjov med, at hvis man smed et æbleskrog på jorden, ville der vokse et æbletræ op dagen efter! Her er helt utroligt. De kan dyrke alt på øen, og selvom de ikke aktivt dyrker det, så skal det nok gro alligevel. Udover sin frodighed siges det også, at der er 365 floder, én til hver dag. I regnsæsonen skulle

antallet endda stige til over 400! Med så mange floder i det bjergrige landskab, følger der naturligvis de mest fantastiske vandfald med! Vi har ikke tilnærmelsesvis besøgt dem alle, men dem vi har, er vi blevet blæst bagover af.

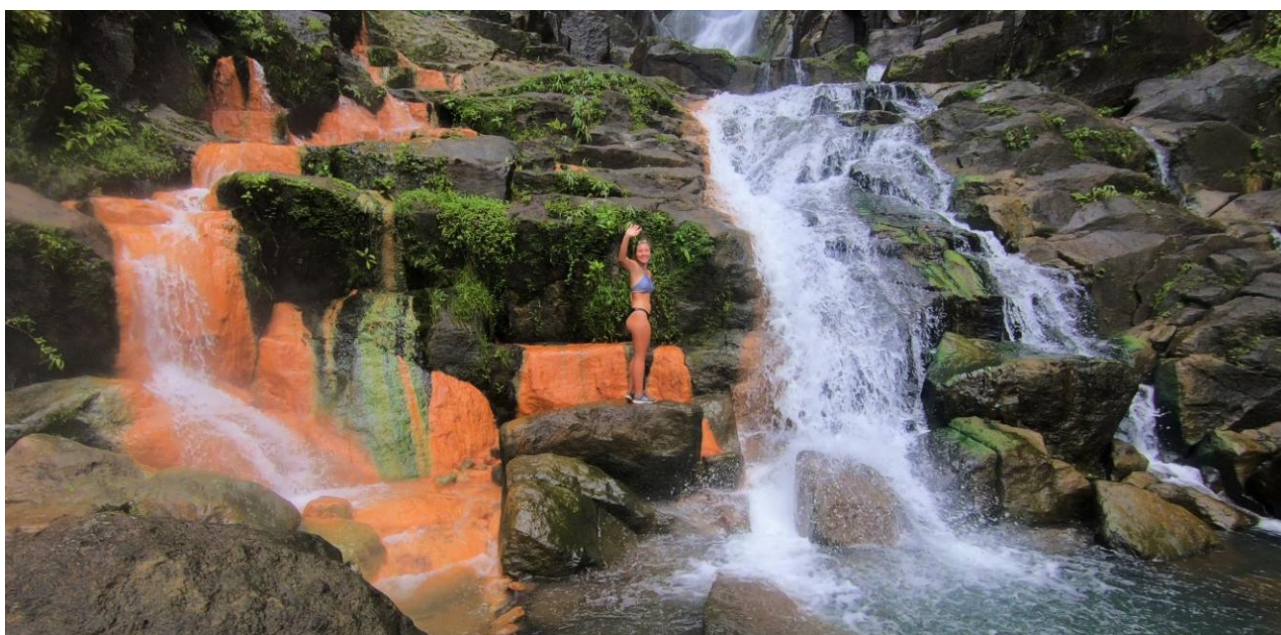
Vi havde sat lidt over en uges tid af til at se øen og lejede derfor en bil med det samme. Vi tog vores canadiske venner under armen og kørte på eventyr! Første dag tog vi til "Syndicate Nature Trail", som var vores første møde med den frodige regnskov. En rute, som kun skulle tage 1 time tur-retur blev til en 4 timers wow-oplevelse med de grønneste farver, enorme regnskovstræer som mahogni og teak, vilde orkideer, finurlige snylteplanter og meget mere. Derefter kørte vi ad smalle stejle veje til en rute, som skulle føre os til et vandfald. På vejen mødte vi bananpalmer, papaya- og kakaotræer og en hel ingefær plantage, hvor nye ingefærstykker netop var blevet lagt i jorden. Efter at have hoppet over et par vandløb med forhåbning om ikke at få våde tæer på turen, måtte vi dog vade igennem en flod, før vi endelig kom til det storslåede vandfald. Det var så højt, og der var så meget kraft i vandfaldet, at luften susede om ørerne på os. Luften var kølig og så mættet af vand, at vi næsten var gennemblødte, selvom vi ikke badede i vandmasserne.

Vi kan slet ikke lade være med at sende en kærlig tanke til de fladere caribiske øer, hvor regnvand (drikkevand) er sin vægt værd i guld. Her på Dominica er der nemlig så meget ferskvand, at selv på gaderne i byen står der vandhaner, hvor man kvit og frit kan tappe regnvand. Ofte bekymrer de sig ikke engang om at lukke helt for vandhanerne, så de bare står og løber. Det gør helt ondt i vores besparende sejlerhjerter, så vi lukker gerne hanerne. når vi kommer forbi, men mange er groet uhjælpeligt fast i åben tilstand!

Vand er et kraftigt element og har sammen med vinden været en stor faktor inden for udformningen af Dominica. Overalt langs floder og for enden af vandfald ligger der store sten, som har revet sig løs og er blevet transporteret med vandmasserne. Jeg kan dårligt forestille mig, hvor meget kraft der skal til, for at kunne flytte sådanne kæmpe sten!

Et af de smukkeste steder vi besøgte hedder Trafalgar Falls. Sceneriet består af 2 høje og smukke vandfald, Pappa and Mamma falls, som begge løber sammen til et område med kæmpe store sten. Vi kunne, selvfølgelig, ikke nøjes med at tage billeder af vandfaldene, vi skulle røre dem! Vi gik straks i krig med at bestige stenene, som var ufatteligt glatte. I regnvejrs og med slidte sko, var det nærmest et livsfarligt eventyr vi var ude på.. Hurtigt blev vi væk fra hinanden og prøvede derfor kræfter med to vidt forskellige ruter mod vandfaldet. Efter at jeg havde været ude i nogle lidt for risikable situationer, besluttede jeg mig for at vende om, hvilket var mindst lige så besværligt! Pludselig stødte jeg dog ind i noget der mindede om en sjældent betrådt sti, så atter begav jeg mig op mod vandfaldet. Hvis vi bare havde fundet stien tidligere, ville det have været meget nemmere og mindre farligt. På ingen tid nåede jeg op til selve vandfaldet og sikke et syn!

Ved foden for vandfaldet ventede der os et "hotspring", hvor varmt vand fra undergrunden sprang ud fra klippesiden. Det var så varmt, at jeg dårligt kunne være i det. Heldigvis løb det varme sammen med det kolde vand fra vandfaldet, så man selv kunne "justere" vandets temperatur ved at gå et skridt til den varme eller kolde side. Det var ret så fedt, men vi manglede stadig den sidste del af opstigningen for at nå selve vandfaldet. Afslappede af det varme vand kravlede vi derpå videre op ad klipperne, hvor vi endelig stod ansigt til ansigt med de frit faldende vandmasser. Wow! Vi ville dog endnu ikke erklære turen for en succes, da nedstigningen var mindst lige så farlig som turen derop. Først da vi begge atter stod for foden af vandfaldet og alle stenene, med et par nye blå mærker til samlingen, erklærede vi det for en fantastisk oplevelse, som vi aldrig ville udsætte os selv for igen. Alligevel står oplevelsen dog som en af de bedste på Dominica!

Som jeg tidligere nævnte, er Dominica meget kuperet, frodig og vild. Netop derfor har øen heller ikke været brugt til sukkerrørsplantager i lige så stor grad som mange af de andre øer. Midt på øen befinder regnskoven og vulkanerne sig, hvilket gør terrænet helt ufremkommeligt. I hvert fald for kolonister! I dag befinder den sidste overlevende Indianerstamme sig derfor på Dominica, da de kunne flygte over til den anden side af øen og være i fred. Betegnelsen Carib-indianer, og deraf Caribien, kommer af, at Carib henfører til ordet kannibal. Indianerne på Dominica er dog langt fra kannibaler eller i det hele taget uciviliserede. De lever derimod i symbiose med den dominicanske befolkning.

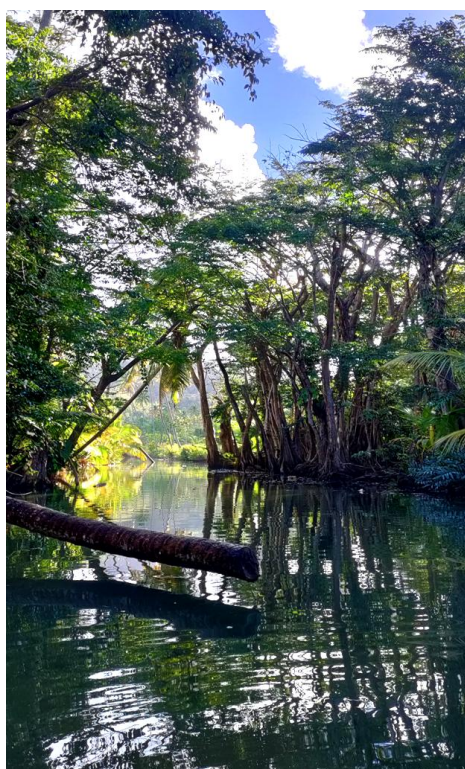
Vi var ude og besøge indianernes officielle territorium, hvor de har fået lov til at leve i fred. De kalder det for "Kalinago territory", og en del af stammens økonomi kommer fra turister, som er interesserede i deres liv og historie. Det var vi i hvert fald, og det var meget spændende at høre om den anderledes kultur og ikke mindst om, hvordan det er at leve side om side med et helt andet samfund. Til trods for, at de prøver at holde traditionerne i hævd, er der ingen der kan tale det originale sprog mere. Til gengæld gør de stadig stor brug af naturens "hemmeligheder". Vi lærte fx at man altid skal fælde træer ved fuldmåne, så vil træet nemlig aldrig rådne! Rundt om i området viste vores guide os, hvilket træ, som var fældet under fuldmåne, og hvilke der ikke var. Sandt at sige, var det fuldmåne-fældede træ i perfekt stand! De gjorde også meget ud af, at flette kurve, hatte og mange andre ting ud af en form for træ. Sikke et håndværk! Det der dog forbløffede os allermost, var hvor tydeligt man kunne se, at indianerne stammede fra indianerne. De ligner ikke den typiske dominicaner med deres blanke sorte hår, mere gul/gyldnefarve og ikke mindst ansigtstræk. Så, selvom de i dag danner par med ikke-indianere, så ligner de fleste stadig deres forfædre. Det var enormt spændende og ikke mindst en anderledes oplevelse, end hvad vi plejer her i Caribien. På markederne kunne man også nogle gange møde nogle indianerkvinder, som solgte alverdens grøntsager. Det eneste problem er dog bare, at de ikke snakker et ord engelsk, selvom det egentlig er det officielle sprog på Dominica. De snakker derimod en form for kreolsk blandet med en masse andre småord fra diverse sprog. Selv de lokale har svært ved at forstå dem, men de har heldigvis en indforstået form for kommunikation, så det er ikke et problem.

Dominica er ikke en "sejler destination", forstået på den måde, at alle interessante steder her på øen ligger indenlands og ikke ud til kysten eller under havets overflade. Sammen med 4 andre både fra satte vi derfor

kursen mod Victoria Falls: Et kæmpe stort og ikke mindst kraftfuldt vandfald, som vi bare skulle opleve! Som altid var det ikke nemt at komme dertil! Vi blev nødt til at vandre op langs en strømstærk flod, som førte al vandet væk fra vandfaldet. Og det var ikke så lidt! Overalt var der kæmpe store sten, som var blevet transporteret derhen af vandmasserne. Vi klatrede, kravlede over stok og sten og krydsede floden utallige gange, hvor vi ofte stod i vand til livet. Det var en strabadserende tur, men hvor var sceneriet dog fantastisk! Allerede på 100m afstand kunne vi høre brølet fra vandet, og 50m derfra kunne vi mærke al luften, som blev trykket væk fra vandfaldet. Der var så meget tryk på, at når vi stod nede for foden af vandfaldet, var det som om at det haglede på os. Nærmest som om der blev kastet nåle på ens ryg der, hvor vandet blev pisket ind på dig. Dykkede man ned under overfladen var der dog helt stille, og kun strømmen vidnede om, hvad der var på spil oven vande.

Efter den strabadserende tur fik vi "tak for tur"-øl sammen med de andre sejlere. Faktisk, så har Dominica deres helt egen fantastiske øl, som bare smager af sol og sommer. Den hedder "Kubuli", hvilket stammer fra øens indianske navn "Wai'tu kubuli".

På Dominica ligger "Indian River", som er en flod, hvor indianerne sejlede fra regnskoven og ud til havet i sin tid. I dag er det en stor attraktion, hvor turister bliver sejlet op ad floden i små træbåde. Vi padlede dog op ad floden på vores egne boards. Fra kysten og ind i landet, hvor vandet skiftede fra blåt til grønt og naturen væltede vildtvoksende ud over bredderne. Det var så smukt, stille og magisk, med et lille strejf af mystik. Den opfattelse er Disney i hvert fald enig med mig i, da det netop var her, at Disney filmede scenen med Tia Dalmas hus til Pirates Of The Caribbean. Kulissen står der endnu, selvom den er godt medtaget! Det var dog ikke kun floden, som gav denne stemning, men også faunaen. Aldrig har vi set så store træer med så store og kunstfærdige rodnet, som bugter sig langs flodbredden og ned i vandet, hvor de huser kæmpekrabber. Lianer og palmer vikled sig sammen i et væk, og alt var helt stille.

Undervejs på vores lille padletur, regnede det i hvert fald 10 gange. Heldigvis var de så heftige og afgrænsede, at vi kunne se dem på afstand hen ad floden og kunne nå at padle i ly under et stort træ. Det er klassisk Dominica; det regner HELE tiden! Heldigvis følger de smukkeste regnbuer altid med byerne.

Alle turister svinger lige forbi "Buddah's Bush Bar" og får sig en tår af Buddah's hjemmekrydrede rom.. Da vi havde smagt alle hans forskellige romblandinger og havde hørt spændende historier om øen og folket, var det blevet mørkt. Turen gik hjemad gennem regnskov, og netop der, lige der, så vi noget for den første gang: ILDFLUER! De dansede rundt imellem træerne. Nogle gange i par, andre gange helt alene. En enkelt forvildede sig helt over til os, og fløj ind i hovedet på os. Længe gik vi rundt ude i skoven og holdt øjer med ildfluerne, imens cikaderne og træ-frøerne var begyndt på deres tropiske nattelyde. Sikke en fantastisk oplevelse!

Efter 3 uger på smukke, vilde og meget regnfulde Dominica, satte vi kursen mod nordvest, mod Den Dominikanske Republik!

Hej så længe!